ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ο ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὰ διάφορα συντάγματα εἶχανε καὶ ἔχουν ἀκόμα στὴ δύναμί τους καὶ διάφορα ζῶα, ὅπως π. χ. τὸν περίφημο τράγο τοῦ Συντάγματος, σκύλους τοῦ Συντάγματος κλπ. Ἡμεῖς, τὸν καιρὸ ποὺ ἤμουνα στρατιώτης εἴχαμε τὸν...Μιχαλάκη τοῦ Συντάγματος!

Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῆ τὸν δρόμο ὅπου μᾶς τὸν ἔφερε ! Γιατὶ μὲ τὰ γέλια ποὺ κάναμε μ' αὐτὸν ξεκουραζόμαστε ἀπ' τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς κόπους τοῦ στρατῶνα. Καρπενησιώτης ἦταν ὁ Μιχαλάκης, τσοπάνος τὸν, χειμῶνα στὴν πατρίδα του, βοηθὸς πλανόδιου μανάβη τὸ καλοκαῖρι στὴν Ἀθήνα. Ἀφελὴς σὰν φύσις ρουμελιώτικη, ἀπότομος, σὰν βράχος, ἀπελέκητος σὰν κορμὸς ἔλατου. Ἐκεῖνο τὸ κακοπλασμένο τὸ κεφάλι του, ποὺ εἶχε σχῆμα μπούζουλιοῦ, οὐδέποτε ἀσφαλῶς θὰ ἐνοχλήθηκε ἀπὸ ἰδέες καὶ οὐδέποτε θὰ τὸ κούρασε ἡ σκέψι.

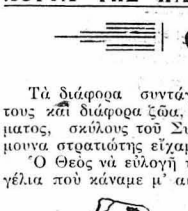

Ὁ Μιχαλάκης τοῦ Συντάγματος

Ἡ πατρὶς ὅμως τὸν πρωτάνθρωπο αὐτὸ τὸν κάλεσε, νὰ τὴν ὑπηρετήσῃ. Τί θὰ προσέφερε ὁ Μιχαλάκης στὴν πατρίδα ; Δυὸ γερὰ σαγόνια γιὰ νὰ μασοῦν τὴν κουραμάνα της. Ὅπως καὶ ἂν εἶνε ὅμως τὸν ἐκάλεσε. Τοῦ φόρεσε ἕνα χακί, τοῦδωσε ἕνα τουφέκι καὶ τὸν παρέδωκε στοὺς γυμναστάς. Ὁ Μιχαλάκης ὅλα τὰ ἀνέχθηκε καὶ δὲν ἐγόγγυσε γιὰ τίποτα. Μόνον μὲ τὴν θεωρία τὰ βρῆκε σκοῦρα. Τὸ ἀτρόχιστο μυαλό του, δὲν κατώρθωνε νὰ χωνέψῃ τὶς νέες λέξεις τὶς παράξενες. Ἐσκύλιαζε ὁ δεκανεύς, μὰ κι' ὁ Μιχαλάκης δὲν ἤτανε Θεὸς γιὰ νὰ καταλαβαίνῃ τ' ἀδύνατα !...Στὴν πρώτη θεωρία ἐσκόνταψε ἀπάνω στὰ *«ἄχραντα μυστήρια»*, πρὸ τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ στέκεται *«πρὸ ἓξ βημάτων καὶ νὰ φέρῃ σέβας»*. Ὁ Μιχαλάκης μὴ ἐννοῶν τὰ *«ἄχραντα»* τὰ ἔλεγεν *«ἄχρηστα μοναστήρια»* ! Ἡ ἐνομοτία ἐγελοῦσε, ἀλλὰ ὁ δεκανεὺς ἐφρίαζε καὶ ὁ Μιχαλάκης δὲν ἐννοοῦσε νὰ προχωρήσῃ οὔτε ἕνα βῆμα. Τὰ *«ἄχρηστα»* κατ' οὐδένα λόγον ἐννοοῦσαν νὰ γίνουν *«ἄχραντα»*.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ; Νὰ μείνουν ὅλοι οἱ ἄνδρες περιορισμὸ κεῖνο τὸ βράδυ, γιατὶ εἶχαν ξεκαρδιστεῖ στὰ γέλια.

***

Τὴν ἄλλη μέρα ἔγινε θεωρία περὶ τῆς διαφορᾶς ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ στρατιώτου καὶ πολίτου. Ὁ δεκανεὺς τὸ ἐξηγοῦσε :

— Τὸ ἐννοήσατε ;
— Μάλιστα.
— Καὶ σὺ Μιχαλάκη ;
— Καὶ ἐγώ.
— Λοιπὸν τί εἶνε Στρατιώτης ἢ Πολίτης ;
— Ἐγώ ;... Καρπενησιώτης κύριε δικανέ !

— Ὁ δυστυχὴς ἐχοίρεψε

***

Ὁ ἐπιλοχίας ἔκανε μιὰ μέρα θεωρία περὶ *«διπλοσκοπῶν»*. Εἶπε πολλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ γιὰ τὸν *«κήβυκα»*, ὁ ὁποῖος θὰ συνοδεύεται πάντοτε ἀπὸ *«σαλπιγκτήν»*.

— Ἀπὸ τί θὰ συνοδεύεται, εἴπαμε, Μιχαλάκη ;
— Ἀπὸ ἕνα... *Σαλεπιντζῆν !*

***

— Μὰ ἂν εἶχες κεφάλι, παιδί μου, δὲν θὰ σοῦ τὸ κλέβανε !

— Ὅταν ὁ σκοπὸς ἰδῇ λιποτάκτες ἐρχομένους πρὸς τὸ μέρος του, ἐξηγοῦσε ὁ λοχίας, θὰ τοὺς διατάξῃ νὰ σταθοῦν, ν' ἀφίσουνε τὸν ὁπλισμό τους καὶ νὰ κάνουνε μεταβολή.

— Καὶ ἂν εἶσαι σὺ διπλοσκοπός, τί θὰ κάμῃς, Μιχαλάκη ;

— Ἐγώ ; Θὰ κάνω καὶ ἐγὼ μεταβολή !

— Τὸν κακό σου τὸν καιρό ! Μεταβολὴ θὰ κάνῃς μορέ !

— Νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, κὺρ λοχία, Ἐγώ, ἂν ἤμουνα, θὰ τοὺς ζητοῦσα τσιγαράκι. «Γιὰ φέρτε τὰ καπνά σας βρέ παιδιά. Ἔχετε καὶ «μπούπ'λου» ; (Φύλλα καλαμποκιοῦ, ποὺ μεταχειρίζονται γιὰ τσιγαρόχαρτο στὴ Ρούμελη). Ἀλλὰ σεῖς ἐδῶ στὸ στρατό, τὶς κάνετε τὶς δουλειές σας, παράξενα... μουρμούρισε ὁ Μιχαλάκης.

***

Στὸ στόμα τοῦ Μιχαλάκη ὅλες ἡ στρατιωτικὲς ὀνομασίες εἴχανε μεταβληθῆ.

Τὸ *«ἑλικοειδὲς ἐλατήριον»* ἔγινε *«ἐλαιοειδὲς οὐρητήριον»*.

Τὸ *«κλεισιοσκόπιο»* ἔγινε *«τηλεσκόπιο»*.

Ὁ *«Σγοίνινος καθαρτὴρ»* ἔγινε *«Σκύλλινος χαρακτὴρ»* !

Ὁ ἀξιωματικός του ὁ *«Πελοπίδας»* ἔγινε *«Πελεκούδας»* !

Ἡ *«Χλαίνη»* ἔγινε *«Δένη»* καὶ μέχρι τέτοιας μάλιστα παρεξηγήσεως, ὥστε, ὅταν μιὰ μέρα οἱ συστρατιῶτες του, τοῦ τὴν ἔκρυψαν γιὰ νὰ γελάσουν, ὁ Μιχαλάκης πῆγε κι' ἀνάφερε ὅτι τοῦ ἔκλεψαν τὴ *«Δένη του»* ! Ὁ δεκανέας νόμισε πὼς πρόκειται γιὰ καμμιὰ ἀπαγωγὴ καὶ τοῦ ἀποκρίθηκε :

— Στὸν εἰσαγγελέα νὰ τὰ πῆς, ρὲ Μιχαλάκη. τί μοῦ τὰ λὲς ἐμένα ;

Ἀλλά... ἐπέμεινεν ὁ Μιχαλάκης, νὰ τὸ πῆ στὸν λοχαγό !

— Τέλος πάντων, ποιος τὴν ἔκλεψε ;

— Ξέρω κι' ἐγώ !

— Μήπως τὴν εἶχε βάλει κανένας στὸ μάτι ; Ὑποπτεύεσαι κανένα ;

— Χμ ! Κάποιου θὰ τοῦ ἄρεσε, ὡς φαίνεται !

— Δὲν εἶδες σὺ τίποτε ὕποπτα κινήματα ;

— Ντσοῦ !

— Συχνοπρνοῦσε κανένας ἀπὸ κάτω ;

— Ὅλος ὁ λόχος, κὺρ λοχαγέ !

— Καὶ ἦταν ὤμορφη, βρὲ Μιχάλη ;

— Γιὰ μένα φίνα ἦτανε, κὺρ λοχαγέ !

Καὶ ἡ κωμωδία ἐξακολούθησε ἕως ὅτου ἀνεκαλύφθη ὅτι περὶ *«Χλαίνης»* καὶ ὄχι περὶ *«Δένης»*, ἐπρόκειτο.

***

Ἕνα πρωῒ ὁ Μιχαλάκης ξύπνησε πολὺ βαρὺς καὶ δύσθυμος.

Ἀπὸ βραδὺς εἶχε λάβει γράμμα ἀπὸ τὸ Καρπενῆσι, καὶ τοῦ γράφανε τὸ τρομερὸ γεγονός, τοῦ «ψόφου» τῆς ἀγαπητοτέρας του γουρούνας ! Ἀμέσως ἅμα ἀναγγέλθηκε τὸ θλιβερὸ τὸ γεγονός, ὅλος ὁ λόχος ἔσπευσε νὰ συλλυπηθῆ τὸν Μιχαλάκη.

— *Ἔλα δῶ βρὲ κουτέ, καὶ φέρε τὰ τσιγάρα σου.*

— Ὁ δυστυχὴς *ἐχοίρεψε !...* ἐπανελάμβαναν οἱ στρατιῶτες.

Τὸ ἀπόγευμα κατέφθασαν καὶ διάφορα συλλυπητήρια τηλεγραφήματα, μπιλλιέτα καὶ ἐπιστολὲς ἐκ μέρους αὐλικῶν καὶ πολιτευομένων, συλλυπητήρια τοῦ Μητροπολίτου Ἀνδραβίδας, τοῦ Πάπα-Ρώμης, καὶ τοῦ Ἀντιπάπα Μενιδίου, τοῦ Μενελίκ, τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Ἡ ἔνδειξις αὐτὴ τοῦ Παγκοσμίου πόνθους, παρηγόρησε λίγο τὸν Μιχαλάκη, μέχρι τοῦ σημείου νὰ φάῃ τρεῖς καραβάνες σοῦπα τὸ μεσημέρι καὶ διήμερον... περιορισμό, γιὰ τὴν ἀφηρημάδα του.

***

Ἕνα πρωῒ πάλι, βρῆκε τὸν γυλιό του γεμάτον ἀπὸ ἀκρίδες. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη σύννεφα ἀπὸ ἀκρίδες ἔπεσαν γύρω ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου στρατωνιζόμαστε καὶ τόσο ὥστε καὶ μάχες νὰ κάνουμε μὲ αὐτές. Ὅταν τὶς βρῆκε ὁ Μιχαλάκης ἀπὸ γυλιό του σκέφτοταν ἐπὶ δυὸ ὧρες πῶς ἡ ἀκρίδες μπῆκαν κεῖ μέσα, πῶς ἀνέβηκαν τόσο ψηλά !

Τέλος πάντων τὸ βρῆκε.

Ἐπειδὴ ὁ γυλιός του ἦταν πράσινος, τὸν νόμισαν γιὰ λαχανικὸ καὶ τρυπῶσαν ὅλες μέσα !...

Τότε ὅμως δημιουργήθηκε ἕνα ἄλλο ζήτημα ! Σὰν τὶ λαχανικὸ νὰ τὸν περάσαν τὸν γυλιό του ἡ ἀκρίδες ; Τὸ πρόβλημα ὅμως αὐτὸ δὲν τὸ ἔλυσε ποτὲ ὁ Μιχαλάκης.

***

Δὲν περάσαν λίγες μέρες κι' ὁ Μιχαλάκης ἔχασε καὶ τὸ... κεφάλι του.

— Βρὲ ποῦ εἶνε τοῦ Μιχαλάκη τὸ κεφάλι ;

Πουθενὰ δὲν βρισκότανε ! Οἱ περίφημοι ἄγνωστοι ποὺ κλέβουνε χλαῖνες, παγούρια, καρυβάνες καὶ ἀρβύλλες,θὰ τὸ κλέψανε κι'αὐτό. .

Στὴν ἀρχὴ ὁ Μιχαλάκης δὲν τὸ πίστευε.

— Τοῦ κ'φάλι μ' ; Τοῦ κ'φάλι μ', ἰδῶ εἶν' τοῦ κ'φάλι μ' !....

Ἀλλὰ ἅμα εἶδε ὅλους τοὺς ἄνδρες νὰ ἐκπλήσσωνται χωρὶς διόλου νὰ γελᾶνε, γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ κεφαλιοῦ του, ἅμα εἶδε τὸν θαλαμοφύλακα νὰ ψάχνῃ γιὰ νὰ τὸ βρῆ καὶ τὸ δεκανέα ἐνομοτάρχη νὰ τὸ ἀναφέρῃ, ταραγμένος, στὸ λοχία ὅτι «ἀπωλέσθη μιὰ κεφαλὴ κενὴ τοῦ ὁπλίτου Μιχαλάκη τοῦ Δημητρίου» τὸ πίστεψε κι' ὁ ἴδιος.

— Μὰ ποῦ τὸ εἶχες ἀφίσει,χριστιανέ μου, καὶ σοῦ τὸ πήρανε ;

— Ξέρου κι' ἰγώ ! Νὰ στοῦ κουρμί μ' τοῦ εἶχα. Στοὺν ὕπνου μ' θὰ μ' τοῦ πήρανι...

Ἡ εἴδησις τῆς κλοπῆς, διαδόθηκε, σὰν ἀστραπή, σὲ ὅλους τοὺς θαλάμους. Ἕνας-ἕνας οἱ στρατιῶτες, περνοῦσαν τυχαίως δῆθεν μπρός του. Κ' ἔμεναν ἔκπληκτοι σὰν ἔβλεπαν ἀκέφαλο τὸ Μιχαλάκη...

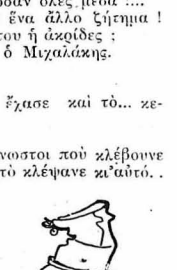

Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῆ τὸν δρόμο ποὺ μᾶς τὸν ἔφερε...

— Βρὲ Μίχο, ποῦ εἶνε τὸ κεφάλι σου ;

— Ξέρου κι' γώ ! Μοῦ τοὺ κλιέψαν σήμερα !

— Βρέ, τί ἔπαθε, ὁ κακομοίρης !...

Ὅλα αὐτὰ ταράξανε τὸν Μιχαλάκη. Τί θὰ γινότανε χωρὶς κεφάλι ! καὶ πῶς θὰ γύριζε, χωρὶς αὐτό, στὸ χωριό !...

— Καὶ μήπως νὰ πῆς, πουλᾶνε κεφάλια πουθενά ! μουρ-

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Φ. Ε.

Σπάνια μάτια ἐκφράζουν τόσο διασαφιστικὰ ὡραία ψυχή, σοβαρότητα χαρακτῆρος, σπάνιο προτέρημα καὶ ἰδίως γιὰ τόσο νεαρὰν κυρίαν, εὐφυΐαν σπινθηροβόλον καὶ χιοῦμορ ἀσυναγώνιστον. Ἴσως ἐπειδὴ τὰ μάτια τῆς ὑπερεκλεκτῆς ἀτθίδος ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε θαυμασίως ὡραία, ἔχουν συγχρόνως διαύγειαν καταπληκτικὴν καὶ μιὰ ἀδιάκοπη ἀντανάκλαση προερχομένην ἀπὸ βαθύτερη σκέψη. Ὅταν δὲν προαναγγέλουν μιὰ χιουμοριστικὴν νοστιμολογίαν, ἢ μιὰ κρίσιν, ὑποδεικνύουν εὐθύτητα ἢ μιὰ ἔμφυτη καλωσύνη. Παρ' ὅλο ποὺ δὲν ἀγαπᾶ διόλου δεξιώσεις καὶ κοσμικὰς συναθροίσεις μ' ὅλα ταῦτα εἶνε ἀπαραίτητη στίς πλέον ἐπίσημες δεξιώσεις καὶ γεύματα. Ἕνα περίλαμπρον φωτοστέφανον περιβάλλει τὴν ὡραία φυσιογνωμία της. Ἡ ἀφέλεια καὶ ἡ ἁπλότης της καὶ ἡ παντελὴς ἔλλειψις κάθε ἴχνους «σνομπισμ», εἶνε προτερήματα ποὺ συντελοῦν στὸ νὰ ἐπιδιώκη κανεὶς ἔτι περισσότερον τὴν συντροφιά της, ποὺ χρησιμεύει ὡς ἀντίδρασις γιὰ τὶς πολυσύνθετες καὶ κουραστικὲς κοσμικὲς κυρίες.

Ἡ Μονταὶν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αἱ δύο κυριώτεραι κοσμικαὶ συναθροίσεις τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἦσαν αἱ δύο συναυλίαι Χάϊφετς ποὺ ἐδόθησαν εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν».

— Τόσον ὡραῖος ἦτο ὁ ἔμψυχος διάκοσμος ὥστε τὸ θέατρον μετετράπη σὲ κομψὴν αἴθουσαν. Παρέσησαν ὅλες ἡ πλέον περιζήτητες ἀκτουαλλιτὲ τῆς μόδας ὑπὸ ἔποψιν φορεμάτων, μαντώ, καπέλλων.

— Ὅλαι αἱ κοσμικαὶ Ἀθῆναι καὶ ἡ πλέον ἀκαταγώνιστες «ἀρμπὶτρ - ντ' ε - ζ - ἐλεγκάνς» ἦσαν παροῦσαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ νεαρὰ κ. Μ. Ζαΐμη μὲ μαντὼ μαῦρο σὲ φόρμα «ἀμπὶρ» γαρνιρισμένο μὲ γοῦνες «Βιζόν», ἡ κ. Μ. Βλαστοῦ μὲ φόρεμα καὶ μαντὼ γκρὶ ἀρζὰν σὲ γραμμὴ καλλιτεχνική, ἡ κ. Ι. Σερπιέρη μὲ μπουὰ ντὲ ρὸζ μαντὼ καὶ φόρεμα καὶ γοῦνες συντονισμένες, ἡ Δις Γ. Ρωσσέτη μὲ κομψότατον ἐπανοφόρι μπλὲ κορμπὼ γαρνιρισμένο μὲ ρενὰρ ἀρζαντέ, γαρνιρισμένος γιακᾶς καὶ μπάντα κυκλοτερῆ, κ. Μομφεράτου πολὺ σὶκ μὲ μπλὲ ἀρνουὰζ ἀνσάμπλ γαρνιρισμένο μὲ ρενὰρ ἀρζαντὲ καὶ «τὸκ» καστόρινο στὸν ἴδιο τόνο, κ. Φωτιάδη μὲ μαῦρα, Δις Ἀ. Δημητριάδη μὲ γκρενὰ βαθύχρωμο φόρεμα καὶ τὲτ - ντὲ - νὲγκρο μαντὼ περιτριγυρισμένο μὲ γοῦνα ἀποτελοῦσεν ἀριστοτεχνικὸ σύνολον.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Γ. Κωνσταντινίδη.

— Αἴθουσαι συγκρατητικαί, διάκοσμος καλλιτεχνικός.

— Ἕνα χώλλ μὲ παλαιὰ βαθύχρωμα ἔπιπλα καὶ κόκκινες στόφες.

— Ἡ οἰκοδέσποινα ἔφερεν κομψοτάτην μαύρην καὶ λευκὴν τουαλέτταν

— Θαῦμα ὠμορφιᾶς ἡ Δις Δώρα Γ. Κωνσταντινίδη μὲ κρὲπ σατὲν σὲ χρῶμα ρὸζ - πραλινὲ συνδυασμένο, θαμπό, γυαλιστερὸ σὲ γραμμὴ καλλιτεχνική.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων κ. καὶ κ. Σκαναβῆ μὲ μπλὲ - νουὶ σατὲν θαμπὸ καὶ γυαλιστερό, Δις Φορέστη βελοῦδο μπέζ, κ. καὶ κ. Ἀποστολίδη σύνολον γκρὶ - μπλέ, κ. καὶ Δις Χαρισιάδη μὲ ρὸζ-τὲ κρὲπ, κ. καὶ Δις Δ. Ταμπακοπούλου ὡραία ἐμφάνισις μὲ «Φλαμάνγκα» σὲ χρῶμα κόκκινο καὶ ρενὰρ γκρὶ καὶ καπέλλο γκρί, κ. καὶ κ. Χαρισιάδη σύνολον ροζάτρ, κ. καί κ. Γεωργιάδη πολὺ γλυκειὰ φυσιογνωμία μὲ τουαλέττα μαύρη καὶ ἄστρη, κ. καὶ κ. Μπακοπούλου μὲ βὲρ - σὸμτρ καὶ μαντὼ στὴν ἴδια ἀπόχρωση γαρνιρισμένο μὲ ἀστρακάν.

— Τὴν Πέμπτη δεξίωσις εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Πρεσβείαν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην δεξίωσις σὲ ὀλιγάριθμον κύκλον κεκλημένων παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Μ. Βλαστοῦ.

— Ἡ οἰκοδέσποινα ἐκτάκτως συγκρατητικὴ συνομιλίτρια μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὴν γοητείαν καὶ χιοῦμορ ἀβίαστον.

— Ἕνα περιβάλλον ἀσυναγώνιστου «σὶκ», κομψοτεχνήματα πολύτιμα καὶ λουλούδια σπάνια.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἀριστοτεχνικὴ ἐμφάνισις τῆς κ. Σ. Σ. Μιὰ φανατικὴ ἀναγνώστρια τοῦ Προύστ, ἡ σπιριτοπόζα καὶ θελκτικὴ φυσιογνωμία τῆς Δος Μ. Σ.

— Ἐξαιρετικὴ ἐμφάνισις τῆς κ. Δ. Σ. τῆς ὁποίας ἡ ὡραιότης καὶ ἡ θαυμαστὴ κορμοστασιὰ συντέλεσαν εἰς τὸ νὰ τὴν παρομοιάζουν μὲ τὴν Θεὰν Ἄρτεμιν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν φιλικὴ δεξίωσις παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ν. Νικολαΐδη.

— Ὕστερα ἀπὸ δύο ἐτῶν ἀπουσία στὸ Παρίσι ἄνοιξαν πάλιν αἱ πύλαι τῶν ἀρχοντικῶν αἰθουσῶν, τόσον συγκρατητικῶν καὶ φιλοξένων.

— Θαῦμα κομψότητος ἡ Δις Λένα Νικολαΐδη μὲ κρὲπ - σατὲν μπλὲ νουὶ ποὺ σχημάτιζεν βολὰν κλός.

— Ἕνα καλλιτεχνικὸ στούντιο μὲ ἔπιπλα Συριανὰ καὶ ὡραῖα κεντήματα νησιώτικα συνετέλεσε σὲ θαυμαστικὲς κρίσεις.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ὡραιότεραι ἦσαν : κ. Ἀλ. Ρόστοβιτς ὡραιοτάτη φυσιογνωμία—ποὺ μοιάζει καταπληκτικὰ μὲ τὴν γοητευτικὴ ἡρωΐδα τοῦ κινηματογράφου Δα Μπριγκίτα Χέλμ—φέρουσα μὲ πολλὴν χάριν παριζιάνικο φόρεμα ἀπὸ μαῦρο μαροκαὶν καὶ μαντὼ μαῦρο γαρνιρισμένο μὲ μακροτάτην ἐσάρπα ἀπὸ ἐρμίναν.

— Ἄλλη χαριτωμένη ἐμφάνισις ἡ Δις Βόγλη μὲ μπλὲ παστὲλ φόρεμα καὶ μαντὼ ντὶ γκρί, «μπονισσὸν» ἐπίσης γκρί.

Ἡ Μονταὶν

"ΜΠΟΥΚΕΤΟ,,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,

Ἐσωτερικοῦ δι' Ἓν ἔτος... Δρχ. 130 || Ἐξωτερικοῦ Λίρ. Ἀγγλίας Μία

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ

Τὰ προηγούμενα τεύχη τιμῶνται δραχ. 3.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,, ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Mr D. Stroumbos 261 w. 85th Str New-York City U.S.A

ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΣΤΟΝ ΜΙΡΑΜΠΩ

Ὁ διάσημος ρήτωρ τῆς Γαλλίας κόμης ντὲ Μιραμπώ, ὁ ὁποῖος ἔπαιξε μεγάλο ρόλο στὰ πολιτικὰ τῆς χώρας του καὶ ἰδίως κατὰ τὴν Ἐπανάστασι, ἀγόρευε μιὰ μέρα στὴν Βουλή, ἐναντίον τοῦ ἀββᾶ Μωρού, βουλευτοῦ ἐπίσης. Σὲ μιὰ στιγμή, δείχνοντας τὸν ἀββᾶ ὁ Μιραμπώ, ἐφώναξε μὲ στόμφο :

— Κύριοι, ὁ ἀββᾶς Μωρού, εἶνε ὁ μεγαλείτερος κακοῦργος ἀπὸ ὅσους ἔχω γνωρίσει.

Τότε ὁ ἀββᾶς γύρισε πρὸς τὸν Μιραμπὼ καὶ μὲ ὕφος ἤρεμο, σὰν νὰ τοῦ ἔκανε μιὰ ἀσήμαντη ἐπανόρθωσι, τοῦ εἶπε εὐγενικά :

— Κύριε κόμη ντὲ Μιραμπώ, αὐτὴ τὴ στιγμὴ ξεχνᾶτε τὸν ἑαυτό σας.

μούριζε.

— Πῶς ὄχι, Μιχαλάκη ; Στά... χασάπικα ! τοῦ ἀπάντησαν.

Ταραγμένος ὁ φτωχός, τράβηξε νὰ ἀναφέρη τὴν τρομερὴ καὶ πρωτότυπο κλοπὴ στὸν ἐπιλοχία.

— Ὤχ, τὸ κεφαλάκι μου ! Ποῦ εἶν' τὸ κεφαλάκι μου !

Ὁ ἐπιλοχίας ἔμεινε ξερὸς σὰν ἄκουσε μιὰ τέτοια ἀναφορά.

— Τί ἔκαμε λέει ; Σοῦ κλέψαν τὸ κεφάλι ;

— Ναὶ κύρ λουχία μου, τὸ κλιέψανε !...

— Ποιὸ κεφάλι, ρέ, σοῦ κλέψαν ; Τὸ δικό σου τὸ κεφάλι ;

— Μάλιστα, τὸ κεφάλι μου !

— Καὶ ποῦ τὸ βρῆκες, βρὲ Μιχάλη, τὸ κεφάλι γιὰ νὰ σοῦ τὸ κλέψουν !

— Πῶς ! Εἶχα ὅταν ἤρθα στρατιώτης, κὺρ ἐπιλοχία !

— Δὲν εἶχες, κακομοίρη, γιατὶ ἂν εἶχες δὲ θὰ ἐρχόσουν νὰ μοῦ πῆς πὼς σοῦ τὸ κλέψανε !...

***

Ὅλες αὐτὲς ἡ ἀναμνήσεις καὶ τόσες ἄλλες ποὺ θὰ σᾶς γράψω ἄλλοτε, μοῦ ἦρθαν στὸ νοῦ προχθές, ποὺ διάβαζα μιὰ ἐφημερίδα τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ Μιχαλάκης, ἐξελέγη βουλευτής, στὶς τελευταῖες ἐκλογές, μὲ καταπληκτικὴ πλειοψηφία, στὴ Μακεδονία ! Τὸ ὁποῖον σημαίνει ἢ ὅτι βρῆκε, φαίνεται τὸ κεφάλι του, ἢ ὅτι χάσαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες τὸ δικό τους !... **Σταμ. Σταμ.**

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΥΡΙΟΝ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΛΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν περιεχομένων της εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς :

«*Τὸ Σικάγο ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἐγκλήματος*», «*Δυὸ ἄνθρωποι ποὺ μονομαχοῦσαν ἐπὶ 19 χρόνια !...*», «*Τὸ μπαστοῦνι καὶ ἡ ἱστορία του*», «*Πῶς θάβουν τοὺς νεκροὺς οἱ διάφοροι λαοί*», «*Ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ Ἀλγερίου*», «*Ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ* (πατρός), «*Ἡ Σχουλαμὶς*», «*Τὸ δαχτυλίδι τῆς Τίμνας*» Ἑβραϊκὸ διήγημα.

Ἀγοράζονται εἰς καλὴν τιμὴν παλαιὰ βιβλία καὶ ὁλόκληροι βιβλιοθῆκαι. Οἱ διαθέτοντες τοιαῦτα παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἀποστείλουν κατάλογον τῶν πρὸς πώλησιν βιβλίων των, ὁδὸς Λέκα 7.